

DÉLMAGYARORSZÁG

79. évfolyam, 275. szám
1989. november 20., hétfő

POLITIKAI NAPILAP

Havi előfizetési díj: 101 forint
Ára: 4,30 forint

A hezitálás ideje?

A taktikáról a tanácsadók — Bush üzenete

1989. november 18—19.

Furcsa világot élünk. Prágában, Berlinben, Szófiában tömegtüntetések zajlanak, míg Magyarország — szerencsére — egyelőre csendes. Talán azért, mert mi régebben „úton vagyunk”. Úton? Talán! Igaz, ez a hétvége is a pártharcok, pártalakulások és a pártok öndefiniálásának ideje volt. Ami látszanak kezd: a magyarországi gazdasági katasztrófával mindinkább tisztában levő pártok jó néhány kérdésben korántsem foglalnak oly egyértelműen állást, mint korábban. Kivéve azokat, amelyek eddig is a legrosszabbra számítottak, építettek.

Hogy mi tartozna még a hétvége krónikájához? Tán Bush szívélyes üzenete a magyarságnak, vagy az, hogy hétfőn magyar kormányküldöttség utazik Rómába, a magyar–vatikáni diplomáciai kapcsolatokról tárgyalni. Itthon pedig egyre több kétséggel találjuk magunkat szembe, ahogy végre tán szembe is nézünk a magunk valóságos helyzetével...

Szávay István

Előtérben a taktika

A Minisztertanács Tanácsadó Testülete Berend T. Iván elnökletével a miniszterelnök felkérésére november 17-én ülést tartott. A miniszterelnök tájékoztatóját meghallgatva vitát folytatott a kormány elmúlt hónapokban végzett tevékenységéről és a következő hónapok legfontosabb kormányzati feladatairól. A testület szükségesnek tartotta, hogy álláspontját a közvéleménnyel is megismertesse.

A tanácsadó testület az elmúlt év politikai változásait az ország újkori történetében rendkívül jelentősnek, a párturalmi államszerkezetből a demokratikus, korszerű, európai politikai intézményi struktúra felé tett visszafordíthatatlan folyamatnak ítéli meg. Ebben a folyamatban, az alkotmányos politikai rend kialakításában a kormány alapvetően progresszív, előrevívó szerepet játszott. Ugyanakkor sokat tett a gazdaság működőképességének fenntartásáért, és egyben a piacgazdaságra való átmenet útjának egyengetéséért.

A tanácsadó testület azonban aggodalommal állapítja meg, hogy az alapvetően pozitív folyamat mára több ponton veszélybe került. Ebben szerepet játszik, hogy a politikában a pártok taktikai érdekei uralkodtak el, nemegyszer sértve a nemzeti érdekeket, növelve a feszültségeket, s háttérbe szorítva a legfontosabbat: a gazdasági cselekvést. A tanácsadó testület a rendszerváltozás sikere, s a gazdasági feladatok megoldása szempontjából alapvetőnek tartja a parlamenti választásokig terjedő időszakban a kormányzati cselekvőképesség fenntartását.

Ehhez viszont széles körű politikai támogatásra, a versenyző pártok egyfajta konszenzusára van szükség. A kormány ugyanis válságmenedzselés során rendkívül erőteljes nyomás alá került a nemzetközi és hazai pénzügyi apparátusok és a különböző érdekcsoportok részéről. Mindezek nyomán a kormány intézkedéseinek egy része időnként kapkodó, átgondolatlan, és saját kormányzati politikai elképzeléseivel ellentétes hatású.

Washingtonban a magyarságról

Nagy figyelmet és támogatást kapott az erdélyi magyarság sorsa a hét végén Washingtonban. A New York-i magyar emberi jogi alapítvány, amely a magyar kisebbségek, elsősorban az erdélyi magyarság felkarolásáért, jogainak kivívásáért fáradozik immár 13 éve, diszvacsorát rendezett az amerikai fővárosban. Az est 260 résztvevője, köztük számos vezető amerikai üzletember, közéleti személyiség fejenként ezer dollárral támogatta az erdélyi magyarság ügyét. A tekintélyes összeg azonnal megduplázódott: az est díszvendége, Hans Heinrich Thyssen-Bornemisza báró megkötötte a róla elnevezett alapítványt szolgáló forrásokat.

A hétvégi, nagy sikerű diszvacsorát személyes üzenetben köszöntötte George Bush amerikai elnök, Barbara Bush asszony, s szövője Javier Pérez de Cuéllar ENSZ-főtitkár üdvözlét tolmácsolta.

Bush elnök levelében me-

leg üdvözlését küldte a magyar emberi jogi alapítványnak, Thyssen-Bornemisza báró hangoztatva: a Hámor László vezette

Éhség...

Már a kirakatot látva fogjuk a fejünket az égre szökő könyvtárak láttán. (Lehet, hogy nem véletlen: a Móra könyvesbolt kirakatában már nem is tüntetik föl az árakat?) Aztán Somogyi Károlyné hozza szombat esti fölvételét: tömeg a könyvesboltban. Lám, úgy látszik, mégiscsak éhezünk a szépre, a szóra. Évtizedek alatt mégiscsak elválaszthatatlan barátunk lett a könyv, árak ide vagy oda... Igaz, a fotó az antikváriában készült!

szervezet „erős, befolyásos képviselője a vallási és politikai okokból üldözötteknek... Napjainkban Képlet-Európa népeinek új reménye van a szabadságra, a demokratikus kormányzatra. Egykor szilárdan a kommunista uralom mellett elkötelezett rendszerek is megteszik az első lépéseket a reform felé, követve a magyar és a lengyel nemzet

példáját. Üdvözljük e történelmi változásokat, de tudjuk, hogy sok munka marad még hátra — ezért fontos, hogy fáradozásaik folytatódjanak... Bizonyos vagyok benne, hogy együtt dolgozva segíthetünk a magyar nemzetiség tagjain és mindazokon, akik a szabadságra vágyanak” — áll a többi között az elnöki levelében.

Zöld Párt

Mi, a zöldek nem bal vagy jobb oldalon vagyunk, hanem elől — hangoztatták a környezetvédők pártjuk alakuló ülésén —, az új párt a szabad emberért, az egészséges környezetért kíván fellépni.

Szombaton és vasárnap a TIT budapesti stúdiójában ülésezett a Magyarországi Zöld Párt. A tanácskozás első napján megpróbálták tisztázni viszonyukat a közvéleményt foglalkoztató fontos politikai kérdésekhez is. Székfi András szociológus, a Zöld Párt szervezésének egyik vezetője az elő-

készítés során megismert véleményeket tolmácsolta felszólalásában. Javasolta, hogy a Zöld Párt támogassa a népszavazást. A népszavazásra feltett kérdések közül a köztársasági elnök megválasztásával kapcsolatban elmondta: ez ügyben nem tud ajánlást adni, nem eléggé tisztázottak ugyanis a lehetséges változatok, így a zöldek döntésének saját belátásuk szerint. A többi kérdésben egyértelműnek tűnt, hogy a környezetvédők mozgalmá az igen válaszokkal értsen egyet.

Mezőgazdaság: csőd vagy felzárkózás?

Szombaton Szabó István elnökletével ülést tartott a Termelőszövetkezetek Országos Tanácsa. A testület az agrárszövetkezők decemberben tartandó VI. kongresszusának előkészítéséről tárgyalt.

Gubicza Ferenc, az agrárpolitikai munkabizottság vezetője, a nemesvámosi Balatonfüred—Csopak Tájá Tsz elnöke elmondotta: a területi szövetségek többsége véleményt alkotott a vitanyagról, így egységes álláspontot tudtak kialakítani

több követelésükről is. Így például arról, hogy a kormánynak olyan pénzügyi intézkedéseket kell hamarosan hoznia, amelyek biztosítják: a mezőgazdasági alapvető-kénység vagyonarányos nyeresége három éven belül elérje az iparét. Ehhez tartozik, hogy jelentősen csökkenjen a jövedelem túlzott elvonásának lassan egy évtizede tartó gyakorlata. Ha ugyan- is ez nem szűnik meg, a gazdaságok az egyszerű újratermelésre is képtelenek lesznek.

Néppárt

Az államfőben bízson a nép

Magyarország választói jól érzékelik, hogy bel- és külpolitikai lehetőségeink gyökeresen megváltoztak, lát-szik, hogy összekuszálódott az ellenzéki és a kormánypártiság korábban tisztá képlete — hangsúlyozta Márton János ügyvezető el-

nök a Magyar Néppárt szombati kibővített nagyválasztmányi ülésén a budakeszi művelődési házban. Hozzátette: szerencsére a gazdasági kérdéseket senki nem tudja kikerülni, és így a

(Folytatás a 2. oldalon.)

Fejük fölé a tetőt...

Menedékhely Alapítvány

Hajlékóhajtó szándékból teremtő igyekezet lett pár hónap alatt Szegeden. Sőt, „alapkőletétel”. Bátran nevezhetjük alapkönek azt a dokumentumot, amit a napokban hagytak jóvá a városi tanács illetékesei. Neve: Menedékhely Alapítvány. Létrehozói — az alapítványtevői: Gyulai Endre szeged–csanádi megyés püspök, a szegedi központi esperesi kerület plébániája képviselőjében Katona István plébános, és a Szociális Munkások Magyarországi Egyesülete képviselőjében Farkasinszky Teréz alelnök.

Az alapítvány célja: „Magyarországon a gazdasági helyzet folyamatos romlása, az általános méretű társadalmi elszegényedés, és egyes rétegeknek általános elszegényedése arra indíttatja az alapítványtevőket, hogy az elesett, és a társadalom periferiájára szorult embereknek segítséget nyújtsanak. — Az alapítvány otthon kíván teremteni a hajléktalanok számára, azzal, hogy átmenetileg szálláshelyet biztosít részükre. — Az alapítvány gondozni kívánja a börtönből szabadultakat, az ideiglenes lakás nélkül maradtakat, a tartós gyógykezelésből szabadulókat. — A szociális segítségnyújtás keretében segítséget nyújtanak az ideiglenes hajlék megszerzéséhez, alberlet kereséséhez, és a munkahely kereséséhez. — Az ideiglenes elhelyezés mellett, az arra rászorulóknak ideiglenesen étkeztetést biztosítanak. — Segítik az alkohol-, illetve drogfüggőségben szenvedőket elhelyezkedésben és étkeztetésben. — Az alapítvány tevékenységének keretében együttműködik a különböző társadalmi és egyházi szervezetekkel.”

S természetesen együtt kíván működni mindenki-vel, aki segíteni akar a hajléktalanokon, az átmenetileg kilátástalannak tűnő helyzetbe kerülőknél. Az alapítvány nyitott, bárki csatlakozhat hozzá. Többféle módon is. Az alapítványi tőkét, amit a Kereskedelmi és Hitelbank Rt. szegedi fiókja kezel a 280-10421 számlaszámon lehet pénzbefizetésekkel gyarapítani.

A menedékhely, az átmeneti szállás kialakításához — mint arról az alapítvány első igazgatója Szirtes Zoltán informált — hozzá lehet járulni vagyontárgyak (ingatlanok, ingóságok) beadásával, illetve használati jogának ideiglenes átengedéssel. (Felajánlásokat az alapítvány székhelyén: 6724. Szeged, Kossuth Lajos sugár-

út 47. sz., illetve az igazgatójánál lehet tenni.) A kuratórium „az alapítvány megvalósításának érdekében ingatlan megszerzésére törekszik, melynek be rendezésével és működtetésével menedékhelyet tud teremteni az arra rászorulóknak.” Elfogadható, e célra rendbehozható épületet keresnek, várva a városi tanács segítségét. Igéretük arra már van, hogy az IKV majd segít a szálláshely kialakításában (például költségvetés elkészítésével); a tanács műszaki osztályáról a munkálatok végzéséhez irányításához, felügyeletéhez kérnek remélnék segítséget. Jó lenne, ha csak a beépítendő anyagért kellene fizetni — bár szerintem ahhoz is hozzátehetne pár téglát, csempe-t, némi cementet, és hasonlíkat, valamelyik építőipari vállalat a saját „elfekvő” készletéből —, ha akadána jó téjékony munkáskézek (természetesen azoké is, akik később egy ideig ott laknak). Berendezési tárgyakra, egynyi adományokból is számítanak, s várják a honvédség korábban megígért támogatását (esetleg a munkásörség tárgyaiból ágyakat, takarókat, edényeket.) A Kőjáltól némi toleranciát remélnék. A tervek között szerepel egy olyan konyha felállítása, ahol naponta legalább egy tál meleg ételt adhatnak. (Később majd nemcsak a menedékhelyen lakóknak, de más rászorulóknak is.) Talán bízhatunk abban, hogy a helyi, és környékbeli élelmiszeripari üzemek, térszek, szakszövetkezetek termékeiből juttatnak jótékony feltételekkel a főzéshez alapanyagokat erre a konyhára. Aminek berendezéséhez eszközöket természetesen bárkitől és bármely cégtől elfogadnának.

S elfogadnának bármilyen felajánlást, pénzügyi vagy tárgyi segítséget, ami a menedékhely mielőbbi megteremtését lehetővé teszi. (Például ajánlatot olyan helyiségekre, ahol átmenetileg rakározhatnák az összegyűlt adományokat.) — Várják, kérik továbbá azok jelentkezését, akik munkát tudnának adni az átmeneti időre a menedékhelyen kényesülőknek. Akiket egyébként az alapítványtevőknek szándékában áll gondozni, emberi problémáik megoldásához hozzásegíteni, nekik lelki támogatást is nyújtani. Hogy viszszafelethessék őket a perifériáról a társadalomba. Hajlékkal, munkával, emberi törődéssel. — Amihez remélhetően találnak támogatókat a nemes gesztusú alapítványtevői a városban. Mert a 35 ezerre tehető magyar hajléktalansereg közöttünk élőnek itt, most, nekünk szegedieknek kell segíteni!

Szabó Magdolna

